

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XIX.

ČÍSLO 7

JÚL 2011

Spoločenstvo, ktoré má šťavu - Božie Telo - Rozhovor o charite
Tipy na prázdniny - Deň rodiny u piaristov - Krátko o Krásnej
Seberealizácia a vďačnosť - Bl. Viktória Rasoamanarivová

7/11

Trojičná vigília

18. jún 2011, Kostol Najsvätejšej Trojice

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

23. jún 2011, Farský kostol sv. Bartolomeja

Bud' me spoločenstvom, ktoré má šťavu

7/11

V júni sme toho z liturgickej i svetskej stránky zažili mnoho. 2. júna sme slávili Nanebovstúpenie Pána, 12. júna sa sviatkom Zoslania Ducha Svätého skončilo veľkonočné obdobie, 19. júna v Deň otcov sme u Piaristov mohli osláviť sviatok Najsvätejšej Trojice a 23. júna sme slávili slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. No a aby toho nebolo málo, deň predtým sme privítali pána diakona, deň potom si spomenuli na sviatok Jána Krstiteľa, 29. júna na sviatok Petra a Pavla, no a zlatý klinček zakončeniu mesiaca dal záver školského roka.

Prečo to všetko spomínam? Pretože keď som uvažovala, akej téme sa v tomto čísle povenovať, s plynúcim časom sa mi všetko mimovoľne zliadlo do jedného spoločného menovateľa. Spoločenstvo.

Spoločenstvo Najsvätejšej Trojice

Ak by sme prešli od transcendentálneho k pozemskému ponímaniu spoločenstva, môžeme začať Najsvätejšou Trojicou, ktoré je spoločenstvom Boha Otca, Syna a Ducha Svätého. Trojjediný Boh, ktorý je v troch osobách Jedno. Boh, ktorý je spolu so Synom skrze Ducha Svätého jedno zmyšľanie. Boh, ktorý nás skrze svojho Syna povoláva k dokonalejšej jednoty a spoločenstvu.

Adoptívni synovia a dcéry

„Ved' v ňom (Kristovi) si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske. On nás podľa dobrotného rozhodnutia svojej vôle predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho adoptovanými synmi na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaroval v milovanom Synovi.“ (Ef 1, 4-6) Týmito slovami oslovil počas Trojičnej vigílie dp. Ján Buc svojich poslucháčov. Tí, ktorí podľa Starého zákona mali právny nárok na dedičstvo svojho otca, boli synovia. V tomto zmysle

si nás Boh všetkých vyvolil - mužov, ženy, deti - aby sme sa stali jeho adoptovanými synmi. Nie ako otroci poslušní v strachu svojmu Pánovi, ale ako synovia svojho Otca sme dostali podiel na dedičstve jeho kráľovstva a boli sme súčasťou Božského spoločenstva.

Kristus ako Vykupiteľ

„Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16). Boh tak miloval svet. A Kristus tak miloval Otca, že i vo chvíli najväčšej úzkosti sa modlil: *„Otče, ak chceš, vezmi tento kalich odo mňa! Avšak nie moja vôľa, ale tvoja nech sa stane!“* (Lk 22,42) A spolu s Otcom naplňal plán spásy. A miloval i nás, ved' v Jánovom evanjeliu nám sľubuje, že poprosí Otca a on nám pošle Ducha Tešiteľa, aby sme po jeho odchode k Otcovi nezostali ako siroty (Jn 14, 16-18).

Duch Svätý ako Zjednotiteľ

Boh Syn vystupuje k Bohu Otcovi (2. jún) a spolu s Otcom naplňa svoje prisľúbenie. Pozýva nás k jednoty skrze Ducha Svätého, ktorého zostúpenie sme si tohto roku pripomenuli 12. júna. Spoločenstvo sa nepretŕha, ba ešte mocnejšie sa zjednocuje. V tomto mesiaci si ho ako tajom-

né Kristovo telo pripomíname 23. júna. Tajomné Kristovo telo, ktoré sa pre nás každý deň počas sv. omše premieňa v Eucharistiu, aby si u nás Boh Otec a Boh Syn mohli pôsobiť Duchom Svätého urobiť príbytok (Jn 14, 23) a pozvali nás do svojho spoločenstva. Do spoločenstva, o ktorom Kristus povedal: *„Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“* (Mt 18,20).

Spoločenstvo ľudí

A preto má i ľudské spoločenstvo veľkú váhu. Hlavne to, ktoré prostredníctvom duchovného priateľstva a lásky môže presiahnuť svoje hranice tým, že v ňom koná Kristus. Určite ste sa i vy neraz ocitli v situáciách, v ktorých ste ocenili láskavú pomoc a podporu priateľa. Ak sa ten priateľ na vás navyše pozerá očami Kristovej lásky, pocítite, že nie ste sami. Človek môže byť niekedy obklopený ľuďmi a napriek tomu sa cítiť osamelý. A naopak, i v samote môže vychutnať pocit toho, že nie je sám.

Spoločenstvo veriacich má veľkú silu, ktorú niekedy možno ani nevnímame, no Boh cez ňu koná. Spoločné modlitby otvárajú naše srdcia a naše prosby za riešenia aj iných ako našich problémov, umožňujú otvárať vnútorné brány láske, ktorá

prevetrá myseľ obrátené na naše „ja“. Vzájomným nesením svojich krížov neostane nikto sám. Aj tí, ktorí nevládzu, pocítia silu podporenia a môžu kráčať ďalej.

Majme „šťavu“

V dnešnom modernom svete sa zaužíval pojem Synergický efekt. Poukazuje na to, že potenciál tímu nie je súčtom potenciálov jednotlivcov (matematicky: $2+2=5$). Ľudia v tíme sú spojení určitými väzbami, neznalosť jedných je nahradená znalosťami a nápadmi iných. Nápady jedných motivujú druhých k zvýšeniu produktivity, čím sa vytvára nová kvalita a zvyšuje sa tak efektívnosť tímu.

Ak si vypožičiame výraz, ktorý vo svojej kázni použil dp. Ján Buc, môžeme tento moderný pojem nahradit' aj zrozumiteľnejším slovíčkom - „šťava“ a zamyslieť sa nad výzvou, ktorú nám adresoval v sobotňajšom programe Trojičnej vigílie: „Budme spoločenstvom, ktoré má šťavu, budme kresťanmi, ktorých život má šťavu. Budme tými, z ktorých šťavy budú chcieť ochutnať aj iní, pretože ich šťava je napájaná prameňom živej vody.“

Boh má vodu pre každého z nás a každý z nás je potrebnou súčasťou - údom Kristovho tela, cez ktoré môže Boh konať. No úd sám nezmôže nič. Fungovať môže len v spojení s ďalšími časťami. Preto snád' môžem za nás všetkých poďakovať Bohu za každú jeho časť, za silu spoločenstva, ktoré nás potiahne ďalej, i keď my sami už nevládzeme.

Text: Mat'a F.

Foto: B. Markovič

Privítanie diakona Petra Tótha

Naši mladí pripravili 25. júna 2011 privítací večer pre diakona dp. Petra Tótha, ktorý v našej farnosti vykonáva diakonskú prax.

V rámci programu sa musel popasovať s niekoľkými úlohami, ktoré sa mu môžu na fare prihodiť. Napríklad musel vybaviť žiadosť o sobáš alebo krst dieťaťa. Všetko patrične okorenené ťažkými kázusmi. Takisto

musel predviesť, ako by ohlasoval evanjelium, keby stratil hlas a zostala by mu jediná možnosť - pantomíma. Napokon si prezrel prezentáciu farnosti, pri ktorej tiež nebola núdza o zábavu. Peter, vitaj medzi nami!

Text a foto: Branislav Markovič
(Zdroj: Mojakomunita.sk)

Trojičná vigília

V sobotu 18. júna 2011 sa v piaristickom kostole v Prievidzi konala už tradičná Trojičná vigília. Podujatie začalo sv. omšou o 18:30. Dôvodov, pre ktoré sme sa na ňom stretli, bolo viac. Nielen ten, že piaristický kostol je zasvätený Najsvätejšej Trojici. Trojičná vigília sa tiež stala závršením dekanátneho stretnutia mládeže farností Prievidza - Bojnice (tzv. Kvetný trojlístok).

Úvodnú sv. omšu celebroval dp. PhDr. ThDr. Ján Buc, PhD., predseda Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže. Jeho dynamická kázeň o živom vzťahu s Kristom zaujala každého.

Program otvorila kapela GodKnows svojimi piesňami, po ktorých nasledovala prednáška Janka Buca nadväzujúca na jeho kázeň. Prednáška nás usvedčila z vlažného kresťanstva a povzbudila žiť autentickejšie kresťanstvo. Potom nás kapela La-

mačské chvály priviedla do uctievania nášho trojjediného Boha. Program pokračoval scénickým tancom pod názvom *Aký si Bože?*, ktorý pri-

7/11

pravidlo spoločenstvo Piar. Tu sme mohli spoznať Boha ako toho, ktorý nás miluje nekonečnou láskou a neustále zvädza boj o naše srdcia. Vyvrcholením celého večera bola adorácia.

Verím, že Trojičná vigília aspoň trochu zmenila naše srdcia a pohľad na Boha a zjednotila naše farnosti do jedného spoločenstva. „A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im,

aby boli jedno, ako sme my jedno - ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa.“ (Jn 17, 22-2)

Záznam z Trojičnej vigílie nájdete na webovej stránke spoločenstva Piar www.piaristi-pd.sk/piar/

Text: Martin Maňuch
Foto: Lucia Turčánová

Dnes na slovíčko s Milanom Petrášom,
riaditeľom Charity - Domu sv. Vincenta, n.o.

Problémom sú často predsudky

Milan Petráš (55) pomáha vo farnosti vykonávaním rôznych služieb. Je členom farskej rady a mimoriadnym rozdávatelom sv. prijímania. Ako usporiadateľ sa podieľa na organizácii väčších podujatí vo farnosti. Takisto už dlhé roky pripravuje farské plesy. Od januára minulého roka zastáva aj funkciu riaditeľa prievidskej charity.

Kedy začala Charita sv. Vincenta v Prievidzi fungovať?

I keď sa viackrát zmenil jej názov, charita v Prievidzi pracuje od roku 1991. Podstata práce ostáva stále tá istá - pomáhať núdznym a mať pre nich vždy otvorené dvere i srdce. Od februára tohto roka fungujeme pod názvom Charita - dom sv. Vincenta, n. o. Sídlo je na ulici Andreja Sládkoviča 5 v Prievidzi. Ja osobne

som tam riaditeľom od 1. januára 2010. Asi 6 rokov pred nástupom do funkcie riaditeľa som bol členom správnej rady.

Ako riaditeľ charity ste „otcom“ mnohých opustených - ľudí bez domova a ľudí v hmotnej núdzi. V čom spočíva toto vaše „otcovstvo“?

Malý dvor a dlhý bič. To bola prvá myšlienka, ktorá mi napadla, keď som ako riaditeľ prekročil bránu charity. Prišla mi na myseľ v súvislosti so správaním bezdomovcov a ich vzťahmi medzi sebou a okolím. Vtedy som ich nepoznal. Teraz sú to už pre mňa ľudia s menami, tvármi a vlastnými životnými osudmi. Ten malý dvor nám je niekedy ozaj malý. Mojm dlhým bičom je neraz aj tvrdé slovo, pevné stanovi-

sko, ale na druhej strane i istota, na ktorú sa môžu vždy spoľahnúť.

Čoho sa týkajú súčasné problémy Charity?

Asi nikoho neprekvapím, ak poviem, že najväčším problémom sú financie. No často sú to okrem nich aj veci, ktoré sa ťažko ovplyvňujú, napríklad predsudky.

Koľko klientov má v súčasnosti charita? Ktoré jej služby núdzni najviac využívajú?

V evidencii máme spolu 90 klientov s pobytom v prievdzskom regióne. V našom zariadení sa využívajú najčastejšie služby vydávania stravy, šatstva a možnosť vykonať si osobnú hygienu. Našími klientmi sú ľudia bez zárobkovej činnosti, ľudia v hmotnej núdzi, často bez domova a v krízovej situácii. V spolupráci s inými neziskovými organizáciami, ktoré vykonávajú sociálne služby, a farskými úradmi poskytujeme aj potravinovú pomoc približne 80 sociálne slabším rodinám.

Aké podmienky musia vaši klienti spĺňať?

Jednou z podmienok je nebyť pod vplyvom alkoholu a iných omamných látok. A určite sa musia snažiť aj o toleranciu a slušné správanie medzi sebou navzájom.

Prievdzské mestské zastupiteľstvo charite odsúhlasilo prenájom nových priestorov na Košovskej ceste. Podľa informácií v regionálnych novinách sa sem má presťahovať časť aktivít. Môžete nám bližšie predstaviť plány týkajúce sa nového pôsobiska?

Sme veľmi radi, že nám mesto vyhovelo a poskytlo nám tieto nové priestory. V súčasnosti ešte dotahujeme veci týkajúce sa nájomnej zmluvy. Hlavným zámerom je v novej budove vybudovať nízkoprahové denné centrum. Chceme v ňom pokračovať v poskytovaní sociálnych služieb, ktoré v súčasnosti poskytujeme aj na Sládkovičovej ulici - vo výdaji stravy a šatstva a v poskytovaní možností osobnej hygieny. Radi by sme časom rozšírili služby aj o poskytovanie sociálneho poradenstva a zriadenie nocľahárne v zimných mesiacoch. Samozrejme, kým tieto služby rozbehneme, chvíľu to ešte potrvá a je ťažké odhadnúť, kedy to bude, keďže to závisí od mnohých okolností. Napríklad budeme musieť nové priestory prispôbiť a zariadiť tak, aby boli vhodné na našu prácu.

Má charita ako nezisková organizácia aj svojich zamestnancov, alebo v nej pôsobia iba dobrovoľníci?

Charita má momentálne iba jedného stáleho zamestnanca. Je ním obetavá pani Štefka, ktorá okrem kuchyne spravuje aj banku šatstva. Aj preto si bez dobrovoľníkov neviem predstaviť fungovanie charity

v takom rozsahu, v akom pôsobí teraz. V prípade neprítomnosti kuchárky pomáhajú dobrovoľníci pri zabezpečení a výdaji stravy, triedia šatstvo a sú nápomocní pri väčších akciách na Vianoce alebo Veľkú noc. Akékoľvek iné pracovné miesta závisia aj v budúcnosti najmä od zdroja financií. Nemali by sme problém zamestnať napríklad odborníkov z oblasti práva, sociálnych pracovníkov alebo lekára. Potreby, s ktorými sa na nás obracajú klienti, jednoznačne potvrdzujú, že by ich práca núdzným veľmi pomohla. No v súčasnej finančnej situácii to zatiaľ nie je možné.

Kde sa môžu prihlásiť noví záujemcovia o dobrovoľnícku prácu?

Ak nám niekto chce pomôcť, nech neváha a ozve sa telefonicky: 0905 951 854, 046 542 79 58 alebo e-mailom na charitapd@gmail.com. Potrebujeme obsadiť najmä výdaj stravy v sobotu. Ďalej by sme potrebovali viac pomoci pri triedení šatstva a najmä pri jeho výdaji núdzným. Možnosti sú, samozrejme, otvorené aj pre nové formy pomoci. Radi by sme našli dobrovoľníkov, ktorí by klientom pomohli v rôznych odborných veciach - napríklad v právnej alebo zdravotnej oblasti.

Ako môžu ľudia Charite pomôcť?

Momentálne sú pre nás najväčšou pomocou financie. V prípade záuj-

mu môžu čitatelia akýkoľvek finančný dar poukázať na číslo účtu 2928851485/1100 (Tatra banka). Určite by nám pomohli aj noví dobrovoľníci. A na neposlednom mieste sú vhodnou pomocou aj modlitby na úmysel charity. Bez Božieho požehnanania sa nám isto dariť nebude. Prosíme o modlitbu nielen za tých, ktorí toto dielo tvoria, ale aj za našich klientov a darcov.

Ľudia si často kladú otázku, či má zmysel hádzat' drobné ľuďom bez domova zobrajúcim pri kostole. Aké je vaše odporúčanie? Dávať, či nedávať?

Najsmutnejšie je, ak núdznemu chceme peniazmi pomôcť, no v konečnom dôsledku ho vlastne podporíme, aby svoju situáciu neriešil. Ak si chcete byť istí, že pomáhate, podporte radšej priamo našu organizáciu a nedávajte peniaze zobrákom. Drobné mince pokojne vložte do pokladničiek vo farských kostoloch.

Za rozhovor ďakuje
Petra Humajová a Alojz Vlčko

Foto: M. Melicherčíková

Aby prázdniny neboli prázdne dni

7/11

Začína leto, pre školákov čas prázdnin, pre dospelých čas dovoleníek. Mnohí sa tešia na oddych a vyplnia si dni početnými záujmovými aktivitami. No nájdú sa aj takí, ktorí nevedia, čo so sebou. Pozdáva sa im myšlienka, že „nemusia nič robiť“. Ale napokon sa z ich dní oddychu stanú ešte únavnejšie, ničím nenaplnené prázdne chvíle. Prečo je to tak?

Daniel Pastirčák, kazateľ Cirkvi bratskej, vo svojej knihe kázni *Zdravé telo v kóme* o prázdninách píše: „Sú prázdniny. Zvláštne obdobie. Raz do roka sa všetci meníme na kočovníkov. Cestujeme. Hory, moria, cudzie mestá. Vystúpime zo stereotypu, z bežiacého pásu pracovného roka a volkáme si. Celý rok sme bežali a teraz od rána do večera takmer bez pohybu ležíme na pláži. Sme prekvapení, ako nás to vie vykoľajit'. Čo so sebou, teraz, keď nemáme nič konkrétne na práci? Dni sú bez rozvrhu, naplnené skľučujúcou prázdnotou. Možno preto sme toto, inak krásne obdobie, nazvali tým hanlivým slovom - prázdniny.“

Sú prázdniny naozaj prázdne dni? Ak sú „prázdne“, čím ich vyplníme? Oddychom alebo lenivosťou? Dobíjaním bateriek alebo novým plytvaním? Lebo nie je oddych ako oddych. A nie je lenivosť ako lenivosť.

Kateřina Lachmanová vo svojej knihe *Dve tváre lenivosti* rozlišuje dva typy leňochov. Ten prvý, to je leňoch klasický. Ťažko sa rozhybe, do ničoho sa mu nechce. Radšej sníva, ako koná, radšej mudruje, ako by sa mal chopit' činu. Prácu rozrobí, ale nedokončí. Začne s vervou, ale potom pod dojmom fiktívnych komplikácií rezignuje bez boja.

Druhý typ, to je leňoch notoricky preťažovaný. Rozoznáme ho ťažšie,

pretože vzbudzuje dojem neustálej aktivity. Vždy je nenormálne zaneprázdnený, často perfekcionista, ktorý dodržiava svoje zásady a núti ich dodržiavať aj iných. Aj keď nemajú žiaden zmysel. Ľudí okolo seba pokladá za prostriedky na uskutočnenie svojho cieľa. Väčšinou má s druhými napäté vzťahy. Nedokáže odpočívať, a preto je neustále chronicky unavený.

Navonok sú tieto dva typy odlišné. No predsa majú čosi spoločné. Nedokážu venovať čas Bohu. Klasický leňoch sa k tomu nevie dokopať. Notoricky preťažovaný má príliš málo síl na to, aby sa pri Bohu zastavil. Možno aj preto je lenivosť taká nebezpečná. Nenadarmo svätý Josemaría Escrivá hovorí, že lenivosť je matkou všetkých nerestí. Odpútava nás totiž od Boha. A bez neho nemá nič v našom živote šancu fungovať

správne. Iba naoko dobre. Výsledkom je však pocit prázdnoty.

„Prázdniny ako čas prázdna?“ píše ďalej Daniel Pastirčák. „Povedzme. Ved' čo ak v tomto prázdne spočíva ich význam. Ponúkajú nám príležitosť vystúpiť z preplneného, uvraveného života a v tichu sa započúvať do skutočnosti, ktorú sme vo svojich rušných dňoch prepočuli. (...) Stačí vystúpiť z rachotiaceho vlaku aktivity a ozve sa to; najprv ticho ako malé znepokojenie, potom naliehavo ako neodbytná výzva - existujem. Som. Nič sa nedeje, nikto ma nevidí a predsa: Som. Načo som? Kto som? Otvorí sa vo mne priepasť: tajomstvo bytia vo vnútri.“

Skúsme sa cez prázdniny započúvať do tohto tajomného ticha. Venujme čas fyzickému odpočinku, neodmietajme emocionálne občerstvenie. Stretnime sa s priateľmi, vyberme sa do prírody či na nejaké kultúrne podujatie. V žiadnom prípade však nezanedbávajme Boží hlas v nás. Modlitba, prijatie sviatostí či čítanie dobrej duchovnej literatúry nikdy nedá našim prázdninám šancu byť prázdny dňami. A ani našej osobnosti byť „leňochom“. Aj keď bude oddychovať.

Text: Petra Humajová

Foto: Pavel Melicherčík

(Použitá literatúra:

D. Pastirčák: Zdravé telo v kóme;

K. Lachmanová: Dve tváre lenivosti;

J. Escrivá: Brázda)

Festival Verím Pane vstupuje do 21. ročníka

Hľadáte niečo, čím zmysluplne vyplníť svoje prázdninové dni? Potom je 21. ročník festivalu Verím Pane určený možno práve vám.

Festival už po 21. raz organizuje kňaz Juraj Drobný spolu so svojím tímom spolupracovníkov. Odohrávať sa bude tradične na Orave, konkrétne v Námestove, od 20. do 24. júla 2011. Účastníci sa počas dňa budú môcť zapojiť do tvorivých dielní (eRko tance, dramatická tvorba, aranžovanie kvetín, drôtený šperk, práca v kapele, scénický tanec, spoločenské hry a iné). V podvečer sa bude sláviť svätá omša a večer bude až do neskorej noci pokračovať koncertmi.

Na pódiu v Námestove sa aj tento rok vystrieda takmer 50 kapiel, medzi ktorými nebudú chýbať zvučné mená ako napríklad Credo, s2g band, Lámačské chvály, Richard Čanaky, Metelica, Felice či 30tri.

Súčasťou festivalu budú aj divadelné predstavenia a projekcia dokumentárnych a hraných filmov. Nebude chýbať každodenná adorácia, chvály, spevy z Taizé, duchovné poradenstvo či možnosť prijať sviatosť zmierenia.

Festival sa nesie pod heslom „Doma je doma...“ a poskytuje mladým ľuďom priestor sa počas prázdnin nielen zabaviť, ale aj vytvoriť čosi hodnotné a duchovne načerpať.

Ak by ste sa naň rozhodli ísť, viac informácií nájdete na stránke www.verimpane.sk.

Petra Humajová

Tipy na prázdniny

Rozhodli sme sa ponúknuť vám dva tipy, ako si spríjemniť obdobie prázdnin vo vašej rodine. Prvým námetom je príprava osviežujúceho letného koláča, pri ktorom vám môžu pomáhať vaše „pečeníachtivé“ deti. Druhým typom je spôsob novodobej turistickej zábavy - geocaching.

Pudingový koláč

Suroviny na prípravu:

25 dkg práškového cukru, 25 dkg polohrubej múky, 5 vajec, kakao, 1 prášok do pečiva, 1,5 dcl oleja, 1,5 dcl vlažnej vody, 2 farebné pudinky (napr. malinový a kokosový), 0,8 l mlieka, 6 lyžíc kryštálového cukru, 4 kyslé smotany zmiešané s vanilkovým cukrom (do každej smotany jeden vanilkový cukor)

Príprava:

V dvoch samostatných nádobách uvaríme pudinky. Jedno diéta môže variť jeden puding a druhé druhý puding, ktorý pripravíme z 0,4 l mlieka, 3 lyžíc kryštálového cukru a pudingového prášku. Po uvarení dáme puding vychladnúť a zatiaľ vypracujeme cesto. Oddelíme bielka od žĺtkov a vyšľaháme sneh. Múku zmiešame s práškom do pečiva. Práškový cukor vyšľaháme s 5 vajčkami do penista. Potom pridáme k cukrovej hmote olej a vodu (olej jeden pomocník a vodu druhý). Zamiešame a po lyžiciach pridávame múku (jedno diéta) a sneh (druhé diéta). Vzniknutú hmotu rovnomerne vylejeme na vymastený a múkou vysypaný plech. Malú časť hmoty odložíme, zafarbíme kakaom a tiež vylejeme na plech. Teraz opäť prichádzajú na rad deti a po malých lyžičkách naberajú puding, každý inú farbu, a kladú do cesta na plechu (surového). Keď všetok puding minieme (pravdaže, myslíme aj na mlsné jazýčky, ktoré rady vylizujú hrnce), pripravenú masu vložíme do vyhriatej rúry (200 °C) a pečieme

asi 25 minút (podľa vzhľadu, ako piškótu). Ešte na horúci koláč vylejeme a rozotrieme kyslú smotanu. Neskôr dáme koláč do chladničky vychladnúť. Prajeme dobrú chuť!

Geocaching

Geocaching je novodobý spôsob turistiky, pri ktorej spoločne hľadáme nejaký bod pomocou navigácie cez GPS systém. Mapa bodov (tzv. kešiek), čiže

„pokladov“, je vložená do GPS prístroja. Je to samostatný GPS prístroj, alebo to môže byť aj GPS navigácia v mobile. Mapa je prístupná tiež na webovej stránke www.geocaching.sk.

Postup je taký, že vášmu prístroju zadáte bod, ktorý chcete nájsť, a prístroj vás naviguje. Keď sa už nachádzate na mieste určenia, musíte hľadať ukryté „tajomstvo“ v jeho okolí. Zväčša ho tvorí nejaká drobná vec a zápisník „objaviteľov“.

Spôsob hľadania tajomstiev motivuje najmä deti ísť aj tam, kde by sa im inak možno nechcelo. Lebo deti nám zväčša nenaletia na „krásny výhľad z kopca“, pretože potrebujú skúmať, hľadať, objavovať. Šťastnú cestu a veselé spoločné hľadanie!

Text: Elena Blašková

Obrazok: geocaching.com

Deň rodiny u piaristov

Svätý otec Benedikt XVI. navštívil 4. a 5. júna Chorvátsko, kde spoločne s veriacimi oslávil Národný deň katolíckych rodín. Aj naša škola si pripomenula povolanie rodiny ako spoločenstva lásky. Podujatie s názvom Deň rodiny sa konalo 7. júna v piaristickom Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi.

Program na toto podujatie pripravili pani učiteľky a vychovávateľky žiakov 1. stupňa. Všetci pozvaní mali možnosť sledovať príbeh *O pani Múdrosti a jej deťoch* v podaní našich žiakov. Ich vystúpenie bolo neopakovateľné. Ako vždy, keď deti svojou bezprostrednosťou vyjadrujú veľké pravdy.

Jednou z veľkých právd je určite aj obraz rodiny, v ktorej každý člen má mať svoje nenahraditeľné miesto. Dobrá rodina, žijúca v pravde a oslavujúca krásu Božieho stvorenstva, je koreňom skutočnej životnej múdrosti.

Deti pani Múdrosti

Pani Múdrost' bola prísna, ale aj veľmi láskavá matka. Svoje deti, ktoré sa volali Viera, Úcta, Oslava, Rodina, Život, Nevinnosť, Majetok, Česť, Vernosť a Vlastník, učila využívať svoje dary na pomoc ľuďom. Keď deti dorástli, poslala ich Mú-

rost' do sveta s dobrou radou, aby vždy držali spolu, lebo inak by ich mohla ovládnuť krutá kráľovná Pýcha. Ona môže spôsobiť, že si budú navzájom závidieť a budú nešťastní.

Pravda

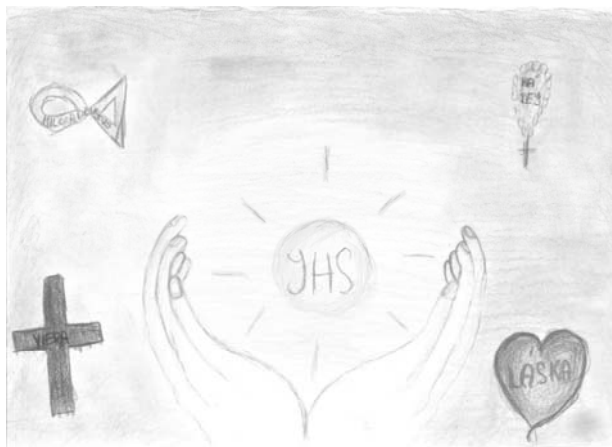
Po dlhom putovaní prišli deti pani Múdrosti do kráľovstva jej sestry, pani Pravdy. Tam v čarovných zrkadlách uvideli neviditeľné dary ukryté vo svojich batôžkoch. Keď sa kráľovná Pýcha chcela zmocniť darov, ktoré deti dostali od svojej matky na cestu a spôsobila medzi nimi žiarlivosť, závisť a krutosť, svojou mocou svetla pani Pravda zachránila deti od nešťastia.

Dobrota

Deti pani Múdrosti putovali ďalej sedem rokov, až sa na svojej ceste zastavili v kráľovstve pani Dobrotы. Jej dom bol celý zo skla, aby z neho bolo vidieť do domov všetkých ľudí.

Okná domu pani Dobrotы boli oknami do ľudských duší. Deti pani Múdrosti cez ne pozerali „s otvorenými očami“ a „počúvali s otvorenými ušami“, aby mohli byť ľuďom nablízku v ich trápeniach a súženiach.

Ale opäť k nim prišla nepozvaná kráľovná Pýcha a spýtala sa: „Keď vy pomôžete tým, ktorí potrebujú

pomoc, myslíte si, že potom aj oni pomôžu vám? Zabudnite na spravodlivosť. Keď budete najviac potrebovať pomoc, zostanete sami“.

Vtedy do domu vstúpil nepozvaný hosť, syn Pýchy - Zlostník a atmosféra v dome sa zmenila na hádku. Teta Dobrota však deti sestry Múdrosti zachránila svojou láskavosťou a vysvetlila im, že Pýcha je príčinou každého zla, preto si pred ňou musia dávať veľký pozor.

Krása

Po dlhej a namáhavej ceste deti zastali pred veľkou bránou domu, ktorý patril poslednej sestre ich matky, pani Kráse. Takú krásu ešte deti nevideli, lebo dom pani Krásky stál v nádhernej záhrade s množstvom pestrofarebných kvetov. V strede záhrady vyvierať prameň a nad ním vyrastal obrovský strom.

Spoločne vstúpili do kmeňa tohto

stromu. Jeho krása bola tajuplná a vzbudzovala v nich bázeň. Pani Krása povedala: „V korune môjho stromu sídlia všetky druhy vtákov, ktoré Boh stvoril, a z prameňa vyvierajú všetky potôčky, potoky a rieky.“ Zostupovali nadol a predierali sa cez chodbu obrovskými „koreňmi minulosti“, keď náhle začala ich chodba stúpať do výšok. Vyšli z tajomnej chodby na svetlo a zrazu stáli pred studňou doma v ich záhrade.

Pod stromom ich so slzami v očiach privítala ich matka, pani Múdrost'. Tešila sa, že cesta okolo sveta jej deti posilnila a že spoznali jej sestry Pravdu, Dobrotu a Krásu. Lebo každý, kto jej sestry spozná, toho cesta okolo sveta privedie „ku svojim koreňom, späť domov“. Ten objavil „životnú múdrosť“.

Elena Blašková

Seberealizácia v službe druhým a vd'ačnosť

Žijeme vo svete rýchleho tempa, ktorému vládne heslo „Všetko rýchlo a pohodlne!“. Takmer zabúdame, že každý nový deň je zázračný dar od Boha. Je to „nový balík“ obsahujúci dvadsaťštyri hodín. My ich máme prežiť a niečím naplniť. Čím to bude?

Každý nový deň je dar, ktorý prijímame. Je však otázne, na čo ho použijeme. Na dobro alebo na zlo? Seberealizácia má viacero druhov a foriem. Niet však väčšieho previnenia voči vlastnej osobe, ako keď žijeme bezcieľne. Ak neurobíme nič ani len pre seba. Iba tak existujeme a necháme sa unášať prúdom života, kam sa mu zachce.

Podľa Maslowa je seberealizácia jedna z najvyšších sociálnych potrieb. Seberealizovaných ľudí definoval takto:

- prijímajú okolnosti života (vrátane seba) namiesto toho, aby ich odmietali, alebo sa im vyhýbali
- sú spontánni v tvorbe myšlienok a činov
- sú tvoriví
- zaujímajú sa o riešenie problémov, často aj o riešenie problémov iných ľudí, a riešenie týchto problémov hrá v ich živote často kľúčovú rolu
- cítia blízkosť iných ľudí a všeobecne si vážia život
- majú vnútornú etiku, ktorá je nezávislá od vonkajšej autority

- posudzujú iných bez predsudkov, spôsobom, ktorý možno považovať za objektívny

Potreba sebarealizácie sa dotýka snahy maximalizovať svoj vlastný potenciál: sebauplatnenie, túžba po naplnení, byť najlepší. Je to potreba realizovať sám seba v rozličných činnostiach, potreba aktualizovať svoje tvorivé schopnosti, zábery, sklony. Potreba tvoriť a zanechať niečo po sebe, plynutie resp. vrcholový zážitok. S potrebou sebarealizácie veľmi úzko súvisia aspirácie - ambície, ktoré sú aktivačnými činiteľmi. Rozumieme nimi smerovanie k istým hodnotám.

Príkladom môžu byť svätci

Psychológ a kňaz Adrian van Kaam vyjadruje vo svojej knihe *Religion and Personality* (Náboženstvo a osobnosť) presvedčenie, že ak hľadáme svoje šťastie a uspokojenie, nikdy ich nenájde. No ak svoje šťastie a uspokojenie nájdeme, bude to preto, lebo sme zabudli na seba a pomáhali sme ku šťastiu a uspokojeniu ľudí vôkol nás. Teda v centre pozornosti majú byť tí druhí.

Veľmi dobrým príkladom sú nám svätí, ktorí realizovali seba samých v službe druhým. Sv. Don Bosco slúžil mladým chlapcom a venoval sa im, sv. Vincent de Paul sa zasvätil službe chudobným a opusteným. Sv.

otec Dominik s veľkou túžbou po spásu duší chodil peši a ohlasoval evanjelium a pravdu medzi bludárov. Blahoslavený Pier Giorgio Frassati sa celý rozdával tým, ktorí boli bez priateľov, a pomáhal, kde sa dalo. Zhŕňal chudobným lieky a nehľadal uspokojenie svojich potrieb. Je ešte veľa svätých mužov a žien, ktorí seba realizovali v službe druhým a boli spokojní zo svojím životom.

Títo svätí zažili mnoho vecí a udalostí, za ktoré cítili potrebu ďakovať. Na prvom mieste Bohu.

Vďačnosť a dôvera

Boh je Stvoriteľ, ktorý dáva život. Tento život si nezaslúžil nikto z nás. A práve to je hlavný dôvod, pre ktorého máme ďakovať. Keby sme si život zaslúžili, bola by to samozrejmosť, za ktorú by sme nemuseli ďakovať. A to by nebolo dobre. Možno je správne zamyslieť sa nad tým, že sú ľudia, ktorí toho dostali menej ako my, ktorí nedostali také dary, aké máme my, a potrebujú nás. Boh nás chce urobiť šťastnými a pomôcť nám nájsť novú radosť v živote. Ak nie sme vďační, nepotrvá dlho, kým pocítíme nespokojnosť kvôli tomu, ako sa veci majú. Z vďačnosti sa rodí viera aj dôvera. Vďačná myseľ vždy očakáva dobré veci a očakávanie sa stáva vierou. Vďačnosť produkuje dôveru, ktorá je posilňovaná každou vyslanou vlnou šťastnej vďa-

ky. Preto je nutné pestovať vd'ačnosť za každú dobrú vec, ktorá k nám prichádza.

Vd'ačnosť, ktorá je zo srdca, môže byť vyjadrená rôznymi spôsobmi:

- milujúci pohľad
- srdečné objatie
- úsmev
- stisk ruky
- kytica kvetov či modlitba.

Nevd'ačnosť človeka automatizuje. To znamená, že všetko, čo dostáva, je automatické, pričom zabúda na druhého, ktorému nedáva odpoveď na pomoc. Avšak tu môžeme povedať, že nevd'ačnosť je obalená tvrdým obalom pýchy, ktorá smeruje skôr k sebestvu.

Čím viac ľudia prežívajú vd'ačnosť, tým viac vyjadrujú spokojnosť so svojím životom. Vd'ačnosť je skutočne pocitom, ktorý vstupuje do nášho emočného sveta v prítomnom okamihu, ale zároveň ovplyvňuje aj našu budúcnosť, pretože tým, že človek prežíva pozitívny pocit vd'ačnosti založený na konkrétnych skutočnostiach, nedáva v sebe priestor negatívnym pocitom strachu a úzkosti. Takto sa človek stáva optimistickjším pri pohľade do budúcnosti a prostredníctvom vd'ačnosti v ňom rastie sila nádeje. Čím viac je človek vd'ačný, tým viac je pokorný. Je

pravdepodobné, že pokorní ľudia majú vo zvyku ďakovať za dobré veci.

Postoj samozrejmosti, v ktorom sa očakáva všetko automaticky, nevytvára dôvod vd'ačnosti. Avšak postoj vd'ačnosti nadobúda natolko empatický rozmer, pretože človek prežíva ľudskú námahu a prácu, za ktorou sa môže skrývať láska.

Na záver je tu krásna modlitba inšpirovaná Žalmom 139:

*Bože, Ty ma poznáš, poznáš
moje najvnútornejšie myšlienky,
pred Tebou si nemôžem
nasadiť žiadnu masku,
pretože Ty pozeráš skrz ňu.
Či robím alebo spím,
či som spokojný alebo smutný,
nič Ti nie je neznáme.
Vieš o mojich myšlienkach,
ktoré tak často bežia do budúcnosti.
Nik nepozná moje nádeje
a moje obavy, len pred Tebou
leží všetko otvorené.
Neexistuje žiadne miesto,
na ktorom Ty, Pane,
nestojíš pri mne
a žiadna minúta,
v ktorej by si nedržal
svoju ruku nado mnou.
Vďaka, že stojíš stále pri mne.
Amen.*

Text: Štefan Kónya

Ilustračné foto: Alojz Vlčko

(Použitá literatúra a zdroje informácií: Leopold Slaninka: Psychológia a spiritualita - základné psychologické aspekty duchovného života, SSV Trnava 2008; John Powell SJ: Prečo mam strach milovať?, Vydavateľstvo Dobrá kniha 2008; Metodicko - informačný časopis Lusk, č. 44; www.sk.wikipedia.org a www.sebapoznanie.sk)

Krátko o Krásnej

Recenzia knihy Jána Knapíka a Petra Sedláka Krásna, ale krátka...

Už ste to zažili? Večerná debata pri príjemnom pohostení pomaly ustáva a vtom sa nadhodí téma: základná vojenská služba. Oči príslušníkov mužského pokolenia sa okamžite rozžiaria a spomienky sa len tak hrnú: „To bolo!“ „Nie je možné, aby sa také veci stali,“ myslel si kedysi autor textu knihy Krásna, ale krátka..., Ján Knapík. Ale - ono to možné bolo.

Autorská dvojica Ján Knapík a Peter Sedlák si pri tvorbe knihy *Krásna, ale krátka...* úlohy spravodlivo rozdelili. Ján Knapík písal, grafik Peter Sedlák ilustroval. Obe tieto zložky si tak knihou kráčajú svorne - ruka v ruke. Obrázky text dokonca často nielen dopĺňajú, ale i dotvárajú.

Spomienková kniha

Ako už aj z úvodných slov vyplýva, kniha *Krásna, ale krátka...* (Košice, 2010) je zachytením spomienok jej autora, Jána Knapíka, na časy vlastnej základnej vojenskej služby. Ná-zov diela a rovnako i kresba na titulnej strane (vojak ležiaci na posteli v nádhernej izbe s výhľadom na Eiffelovu vežu) vyznieva v porovnaní so samotným obsahom knihy paradoxne.

Hned' na začiatku sa totiž čitateľ dozvedá o otrasných pomeroch, kto-

ré vládli vo vtedajších československých kasárňach. Šikana, alkohol, pokusy človeka fyzicky i psychicky zdeptať, nedostatok jedla i možnosti na kvalitnú každodennú hygienu... Stačí len pomyslenie na to a človeku hned' naskočí husia koža.

Autor však tragickosť situácie nadsťahuje svojím typickým humorom: „*Po polhodine ranného mučenia nasledovala hygiena. (...) Pár umývadiel, studená voda a kopa vojakov. Priority boli jasné. Najprv viditeľné, teda oholiť sa, potom nutne potrebné - vyčistiť si zuby, a v prípade priaznivej konstelácie Jupitera a Venuše sa dostali na rad aj iné partie tela. Výsledkom takejto hygienickej filozofie bolo: hladce oholen, krátce pristrižen, nebezpečne smradlavej.*“

Irónia, intelekt a duchovno

Okrem humoru so zreteľným ironickým podtónom je v texte značne badateľné i intelektuálne zmyšľanie samotného autora (pôsobí ako vysokoškolský pedagóg). Napríklad úvodnú poznámku ku knihe končí týmito slovami: „*Skôr, ako sa začne hovoriť o podstatných otázkach, treba vysvetliť pojmy, ohraničiť predmet, zhrnúť históriu a načrtnúť vízie. Pojmy som vysvetlil, predmet je ohraničený, na histórii pracujem a vízie vám nechám na samoštúdium.*“

Tvrde časy na vojne Jánovi Knapíkovi nepomohlo „prežiť“ len jeho trpezlivosť a snaha nájsť vo všetkom aspoň štipku dobra, ale hlavne ten, pre ktorého sa rozhodol ešte skôr, ako sa dostal do kasární. „Na prelome rokov 1987 a 1988 mi došlo, že by som mal byť kňazom,“ píše v jednej z úvodných kapitol. „To bol dôvod slabulínkej nádeje, že sa vyhnem službe našej socialistickej armáde. Keby ma zobrali na teologickú fakultu, mohol by som požiadať o odklad.“

Lenže - na teológiu ho nevzali. A tak sa jeho prvým seminárom stal predsa len tvrdý život vojaka. Boh ho tu však naučil veľa. Z človeka, ktorý dovtedy bral všetky dobré veci ako samozrejmosť, sa stal mladý muž - nielen vďačný, ale i schopný uvedomiť si, že skutočná sloboda nezačína za múrmi kasární. Jej počiatok je v ľudskom srdci.

Pár dní zvládnem...

Po obsahovej stránke je kniha rozdelená na dve časti. Autor na prvých stranách načrtne svoj príchod do kasární a potom sa zaoberá jednotlivými časťami vojenského života: strihanie vojakov, vzhľad izby, leštenie topánok, denný režim... Táto časť je oproti nasledujúcej štylisticky slabšia, najmä pre niekoľko odbočení, ktoré nie sú funkčne zakomponované do celku a zbytočne odvádzajú pozornosť čitateľa iným smerom.

V druhej časti publikácie sa už autor viac sústreďuje na charakterizovanie postáv, s ktorými sa počas vojny stretol, a na príhody, ktoré s nimi zažil. To mu nedovoľuje príliš sa vzdialiť „od témy“ a text pôsobí oveľa súdržnejšie.

KRÁSNA,
ale KRÁTKA...

JÁN KNAPÍK * PETER SEDLÁK

Originálnym prvkom diela je vsúvanie slov známych slovenských a českých piesní priamo do samotného rozprávania. Svoje miesto si tu našli Richard Müller, Miro Žbirka, Milan Lasica, Desmond... Autor sa tak síce vyhol tradične používanej metóde uvádzania kapitol mottami, zakomponovanie úryvkov do textu však kvôli náhlej zmene štýlu písania nevyznieva vždy funkčne.

Čo teda povedať krátko o Krásnej na záver? Z literárnej stránky možno nie je vzorom dokonalosti. No napísal ju kňaz, ktorý v tomto, pre neho neľahkom období života, dokázal uvidieť Boha. A ilustroval človek so schopnosťou vypovedať nedopovedané. Myslím, že ak sa do nej raz zahryznete, nebude to na krátko.

Text: Petra Humajová
Ilustračný obrázok:
freecliptartnow.com

Princezná z Madagaskaru

Bl. Viktória Rasoamanarivová

Nie všetci svätci pochádzajú z chudobných pomerov. Bl. Viktória Rasoamanarivová bola členkou bohatej rodiny a dokázala ovplyvniť chod dejín na mieste, kde žila. Napriek tomu, že pôvodne bola pohankou, stala sa pevnou oporou Cirkvi na Madagaskare v priebehu 19. storočia.

Viktória Rasoamanarivová sa narodila v roku 1848. Na Madagaskare vtedy vládla kráľovná Rambohinoro a Viktóriin starý otec vykonával funkciu premiéra. O Viktóriinom otcovi sa nezachovali žiadne informácie. Vieme len, že Viktóriu si podľa starej miestnej tradície adoptoval brat jej matky, vysoký dôstojník, ktorý jej umožnil sa vzdelávať.

Nová viera

Viktória vyznávala jedno z afrických pohanských náboženstiev až do chvíle, kým na Madagaskar neprišli francúzski misionári. Tí tu založili školu. Viktória sa stala jej žiačkou a v 13 rokoch požiadala o krst.

Madagaskar však čoskoro začal pociťovať nevraživosť voči Francúzsku, a teda aj voči všetkému, čo z neho prichádzalo - vrátane misionárov. Adoptívny otec nútil Viktóriu, aby sa vrátila späť k pohanstvu. Keď nechcela ustúpiť, žiadal ju aspoň o to, aby prestúpila k anglikánom, ktorých na ostrove tolerovali. Viktória to však odmietla a rozhodla sa vstúpiť do rehole. No misionári jej rozhodnutie neodobrili. Odporúčali jej radšej zostať na kráľovskom dvore a tam príkladným životom obracať srdcia.

Nešťastné manželstvo

V roku 1864 sa teda Viktória vydala za vysokého dôstojníka Radriaka. S manželstvom súhlasila iba pod podmienkou, že bude uzavreté v prítomnosti katolíckeho kňaza. No

jej manželský život bol od začiatku nešťastný. Radriak totiž holdoval alkoholu a bol jej aj neverný. Aj na verejnosti sa správal tak zhýralo, že Viktórii nielen rodina, ale aj samotná kráľovná navrhovala rozvod. Viktória sa však rozhodla manželský sľub dodržať. Tesne pred smrťou sa jej manžel obrátil a dal sa pokrstiť.

Náboženská autorita

Na kráľovskom dvore Viktóriu často ponižovali a vysmievali sa z nej. Ona však všetko znášala s pokorou a dôstojnosťou. Čoskoro sa pre okolie stala vo veciach náboženstva a viery veľkou autoritou a pre ostatných kresťanov značnou oporou. Keď v rámci prenasledovania vyhnať z ostrova všetkých francúzskych

misionárov a rehoľné sestry, bojovala o zachovanie katolíckych škôl a kostolov a navštevovala miestne skupiny katolíkov. Povzbudzovala ich, aby vytrvali vo viere. Aj vďaka nej po návrate na ostrov nenašli misionári zdecimovanú Cirkev, ale živé spoločenstvo veriacich.

Staňme sa svätými

Viktória sa často modlila. V modlitbe a sviatostiach čerpala silu pre aktívny život, ktorý viedla. Svoje organizačné schopnosti spájala aj s charitatívnou prácou. Napriek tomu, že sama bola chorľavou ženou, pomáhala chudobným, väz-

ňom i malomocným. Už počas života ju mnohí považovali za svätú. Zomrela nečakane v roku 1894. Pápež Ján Pavol II. ju vyhlásil za blahoslavenú v roku 1989 počas svojej návštevy Madagaskaru. V príhovore zdôraznil jej duchovný testament, ktorý zanechala celému svetu: „*Najprv sa staňme svätými my sami. Potom sa usilujme o posvätenie iných.*“

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podtejski:
Sol' zeme a svetlo sveta 3;
www.katolici.szm.com;
www.catholica.cz)

Spomienka

„V teba, Pane, som dúfal,
nebudem zahanbený naveky.“
(Ž 71,1)

Dňa 3.7. 2011 uplynul rok, čo si Pán povolal do večnosti nášho drahého manžela, otecka, deduška **Jána Málíka**. Ďakujeme všetkým, čo na neho v modlitbách pamätajú.

S láskou a úctou si na neho v modlitbách spomínajú manželka Ema, deti s rodinami a ostatná rodina.

Liturgické okienko

10. júl 2011 - 15. nedeľa cez rok

Č1- Moje slovo vykoná, na čo som ho poslal.

Iz 55,10-11

R - Pane, navštív našu zem a požehnaj jej rastliny.

Ž 65

Č2 - Ved' stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia. Rim 8,18-23
Ev - Hovoril im veľa v podobenstvách: „Rozsievateľ vyšiel rozsievateľ... niektoré zrná padli na kraj cesty, iné na skalnatú pôdu, iné do trní, iné padli do dobrej zeme a priniesli úrodu.“ Učeníci sa pýtali: „Prečo im hovoríš v podobenstvách?“ „Preto, že vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im nie je dané. ... Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, aj vaše uši, že počujú. Veru, hovorím vám: Mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli, a počuť, čo vy počujete, ale nepočuli.“

Mt 13, 1-23

17. júl 2011 - 16. nedeľa cez rok

Č1 - Tvoja moc je totiž základ spravodlivosti.

Múd 12,13.16-19

R - Ty, Pane, si dobrý, veľmi láskavý.

Ž 86

Č2 - Nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba. Rim 8, 26-27

Ev - Predniesol im aj iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá človekovi, ktorý zasial na svojej roli dobré semeno. Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, prisial medzi pšenicu kôkol' a odišiel. Keď vyrástlo steblo, ukázal sa aj kúkol'...“ Sluhovia mu povedali: „Chceš, aby sme šli a vyzbierali ho?“ - „Nie, lebo pri zbieraní kúkola by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. Nechajte oboje rásť až do žatvy, keď poviem žencom: Pozbierajte najprv kúkol' a poviažte ho do snopov na spálenie. Ale pšenicu zhromaždíte do mojej stodoly.“ ... Žatva je koniec sveta a ženci sú anjeli a vyzbierajú z jeho kráľovstva všetky pohoršenia a tých, čo pášu nepravosť, a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škrípanie zubami. Vtedy sa spravodliví zaskvejú ako slnko v kráľovstve svojho Otca. Kto má uši, nech počúva!“

Mt 13, 24-43

24. júl 2011 - 17. nedeľa cez rok

Č1 - Hľa, dám ti srdce múdre a chápavé.

1Kr 3, 5.7-12

R - Pane, tvoj zákon veľmi milujem.

Ž 119

Č2 - Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré. Rim 8, 28-30

Ev - „Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Podobá sa aj kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly, podobá sa aj sieti, ktorú spustia do mora a ona zachytáva všetky druhy. Keď je plná, vyťahnu ju na breh, posadajú si, dobré vyberú do nádob a zlé vyhodia von. Tak bude aj na konci sveta: vyjdú anjeli, oddelia zlých od spravodlivých a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škrípanie zubami. Pochopili ste to všetko? Preto sa každý zákonník, ktorý sa stal učeníkom nebeského kráľovstva, podobá hospodárovi, ktorý vynáša zo svojej pokladnice veci nové i staré.“ Mt 13,44-52

31. júl 2011 - 18. nedeľa cez rok

Č1- Nakloňte si ucho a pod'te ku mne.

Iz 55,1-3

R - Otvor svoju ruku, Pane, a nasýt' nás.

Ž 145

Č2 - Ani výška, ani hĺbka nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky.

Rim 8,35.37-39

Ev - Keď vystúpil a videl veľký zástup, zlutoval sa nad nimi a uzdravoval im chorých. A keď sa zvečeralo, pristúpili k nemu učenici a hovorili: „Toto miesto je púste a čas už pokročil. Rozpusť zástupy, nech sa rozídu do dedín kúpiť si jedlo.“ Ale Ježiš im povedal: „Nemusia nikam chodiť, vy im dajte jesť!“ Oni mu vraveli: „Nemáme tu nič, iba päť chlebov a dve ryby.“ - „Prineste mi ich sem!“ - Vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal chleby a dával učeníkom a učeníci zástupom. Všetci jedli a nasýtili sa, ba ešte nazbierali dvanásť plných košov zvyšných odrobín. A tých, čo jedli, bolo päťtisíc mužov, okrem žien a detí.

Mt 14, 13-21

Pripravila A. Karaková

zaujímá vás ekologické stavitel'stvo,
hlinené omietky a ich uplatnenie ?

pozývame vás na teoreticko - praktický workshop

HLINENÉ OMIETKY

28. - 29. júla 2011

ktorý bude viesť Mgr.art. Roman Miškov

- **teoretická časť:**

- výhody hlinených omietok, ich pozitívny vplyv na mikroklimu
- vlastnosti, zloženie a rozdelenie hlinených omietok

- **praktická časť:**

- príprava a zarábanie omietok z voľne dostupnej hliny
- nanášanie hrubej omietky a konečná úprava

miesto konania: o.z. Brána (rodinné centrum)
Námestie slobody 21 , 971 01 Prievidza
cena kurzu: 20 € (ubytovanie v cene; bez stravy)
začiatok kurzu: 28. 7. 2011 o 15.00

V prípade záujmu sa prosím
prihláste e-mailom na adresu
jurohalaska@gmail.com.
Viac info na www.branapd.sk

BRÁNA
Jh 10,9
RODINNÉ CENTRUM

7/11

Farská kronika

od 26. mája 2011
do 25. júna 2011

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Martina Kiripolská	Matej Kováč
Tibor Láska	Paulína Rujáková
Alexander Vanek	Alžbeta Šmýkalová
Daniel Zajac	Karol Petráš
Nina Znamenáková	Terézia Výškrabková
Marcel Pietrik	Patrik Plaštiak
Jakub Čík	
Olívia Horváthová	
Daniel Lisy	
Stanislav Nedeljak	
Martin Sedlák	
Tamara Gavlasová	
Alica Uričková	
Katarína - Vanesa Bartošová	

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Ing. Martin Chlpek a Ing. Miroslava Petejová
Andrej Hrabovský a Ivana Púčíková
Vladimár Pavlove a Dagmara Kutlišová
Ing. Radoslav Škríp a Martina Hu Šoltéssová
Ing. Ján Mališka a Lenka Zemánková
Peter Ďureje a Adriana Hrabovská
Martin Šimko a Džesika Staňová
Martin Gross a Monika Švecová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Ružena Donátová, 91r.
Pavel Janáč, 63 r.
Mária Szabová, 78 r.
Pavel Nedas, 71 r.
Jaroslav Šimo, 62 r.
Ernestína Miletičová, 81 r.
Marta Oršulová, 76 r.
Amália Prokešová, 86 r.
Mária Cibulková, 95 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, A. Ugróczy

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana - P. Melicherčík, str. 2 hore - L. Turčánová, dole - A. Vlčko.

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov. Ruko-
pisy nevraciamy.

DUCHOVNÁ OBNOVA

„...človek je rozpoltený sám v sebe.
Celý život človeka, tak individuálny, ako aj
kolektívny, sa preto javí ako dramatický zápas
medzi dobrom a zlom, medzi svetlom a tmou.“

(Katechizmus Katolíckej cirkvi, č. 1707)

PRIEVIDZA

Farský kostol sv. Bartolomeja

„Ako dnes vytvoriť ružencové bratstvo?“

22. júl 2011 (piatok)

9.00 – úvodná modlitba

9.30 – 1. prednáška

– adorácia

12.00 – 14.00 obedňajšia prestávka

14.00 – 2. prednáška

– pobožnosť k Božiemu milosrdenstvu

15.45 – modlitba posvätného ruženca

16.30 – svätá omša

– stretnutie s horliteľmi ruží

– záver

23. júl 2011 (sobota)

9.00 – úvodná modlitba

9.30 – 3. prednáška

12.00 – 14.00 obedňajšia prestávka

14.00 – 4. prednáška

– beseda – možnosť zodpovedania otázok

16.15 – modlitba posvätného ruženca

17.00 – svätá omša

– záver

Duchovnú obnovu vedie dominikán

P. Šimon Tyrol OP,

provinčný promótor pre ruženec na Slovensku.

info: Ing. Konštantín Pogorielov, tel. č.: 0949 854 621

Dominikánske mariánske centrum

Mäsiarska 6, 040 01 Košice

tel.: (055) 623 01 37; 0905 244 583

e-mail: dmc@dominikani.sk

www.dmc.sk

PŮŤ K NANEBOVZATEJ PANNE MÁRII

PRIEVIDZA
13. - 14. AUGUST 2011

"Poklady krále dělí krásavice domu."

(Žalm 68, 13)

SOBOTA

- 16:00 Zhromaždenie veriacich vo farskom kostole sv. Bartolomeja
Sprievod na Mariánsky vršok
- 17:00 Mariánske večeradlo
- 18:00 Slávnostná sv. omša – celebruje Martin Dado, dekan
- 19:00 Program pre mladých
Divadlá, hosť - Andrej Karcagi,
koncert - TIMON, chvály, adorácia
- 22:00 Slávnostná sv. omša pre mládež – celebruje hosť večera

NEDEĽA

- 10:00 Slávnostná sv. omša – celebruje ThLic. Ján Viglaš /rektor kňazského seminára v Badíne/
- 16:00 Farský deň (SOU Stavebné)
Zábavný program pre deti aj dospelých
Koncert pre deti - Miro Šmilňák
Futbal - ženatí proti slobodným
Guláš, Necpalanka